

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 30 januari 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för chauffören A. R. Andersson och stationskarlen J. A. Johansson från skyldighet att till statens järnvägar gälda vissa ersättningsbelopp.
(4:e avd.)

1:o) I en den 3 januari 1934 dagtecknad, till riksdagen avlåten proposition, nr 18, har Kungl. Maj:t, under åberopande av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, under 1:o) föreslagit riksdagen medgiva, att chauffören Axel Rudolf Andersson må befrias från honom jämlikt Sunnervikens domsagas häradsrätts utslag den 11 juni 1930 åliggande skyldighet att till Kungl. Maj:t och kronan utgiva ersättning med ettusensjuhundrasjuttiofyra kronor 41 öre; samt att ifrågavarande fordran hos Andersson må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

Järnvägsstyrelsens ifrågavarande skadeståndsfordran på chauffören Andersson har uppkommit genom att denne framfört en statens järnvägars buss med för stor hastighet, så att bussen påkör ett annat åkdon.

Någon utsikt, att kronan framdeles skall kunna utfå sin ifrågavarande fordran, anses ej föreligga. Vid sådant förhållande och då chauffören Anderssons vållande till den inträffade olyckan väsentligen torde hava haft sin grund i tjänstenit från Anderssons sida, har järnvägstyrelsen, under erinran att riksdagen i ett flertal liknande fall medgivit efterskänkande av statens fordringsanspråk, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att kronans fordran hos Andersson finge efterskännas samt ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

Utskottet.

att riksdagen må medgiva,

a) att chauffören Axel Rudolf Andersson må befrias från honom jämlikt Sunnervikens domsagas häradsrätts utslag den 11 juni 1930 åliggande skyldighet att till Kungl. Maj:t och kronan utgiva ersättning med ettusensjuhundrasjuttiofyra kronor 41 öre; samt

b) att ifrågavarande fordran hos Andersson må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

2:o) I förenämnda proposition har Kungl. Maj:t under 2:o) föreslagit riksdagen medgiva, att stationskarlen vid statens järnvägar John Arvid Johansson må befrias från den ersättningsskyldighet till statens järnvägar, som åvilar honom på grund av en den 18 november 1930 inträffad kollisionsoolycka i Göteborg, samt att statens järnvägars av nämnda anledning uppkomna fordran hos Johansson må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

Järnvägsstyrelsens ifrågavarande skadeståndsfordran — sammanlagt kronor 14,088:08 — å stationskarlen Johansson har uppkommit genom att Johansson underlåtit att före ankomsten av ett mot Göteborgs centralstation framfört persontåg fälla bommarna med påföljd att en vid tillfället å gatan över järnvägsspåren framförd lastautomobil påkördes av tåget. Genom påkörningen förstördes automobilen och därå befintligt gods, varjämte chauffören erhöi, förutom andra kroppsskador, så svåra skador å vänstra handen och vänstra underarmen, att armen sedermera måste amputeras. Stationskarlen Johansson har av domstol dömts villkorligt att böta 500 kronor och har dessutom förpliktats utgiva ifrågavarande skadestånd.

Utskottet.

Utskottet har ej velat motsätta sig, att stationskarlen Johansson, i enlighet med vad järnvägsstyrelsen och statskontoret tillstyrkt, befrias från sin ifrågavarande skadeståndsskyldighet.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva,

a) att stationskarlen vid statens järnvägar John Arvid Johansson må befrias från den ersättningsskyldighet till statens järnvägar, som åvilar honom på grund av en den 18 november 1930 inträffad kollisionsoolycka i Göteborg, samt

b) att statens järnvägars av nämnda anledning uppkomna fordran hos Johansson må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

Stockholm den 30 januari 1934.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: Se under utskottets utlåtande nr 12.